

Harmincöt guppi

ICHTHYOFÓBIA

Egyfolytában panaszkodott mostanában, nem értettük, mi baja van. Két hónapja kezdett az új munkahelyén, egy neves állatmenhelyen. Ahova beviszik az elveszetteket, de ki is lehet kölcsönözni próbaképpen a kutyát. Régóta erre vágyott, hogy segíthessen az állatokon, mármint a szőröseken. Kutya, macska, hörcsög, medve, neki mindegy, mindegyiket imádja. Van érzéke hozzá, nem vagyok elfogult, mások is mondták. Jól alakultak a dolgai, már kezdtünk megnyugodni, hogy rendben van az élete.

Erre senki nem számított... Behoztak a menhelyre egy akváriumnyi halat. Pedig általában nem is fogadnak ilyesmit, ez valami kivételes eset volt. Szegény kislányom... Amennyire odavan az emlősökért, annyira kiborul a pikkelyesektől. Többször szólt a menhelyen, hogy ez nem fog menni neki, mindent megcsinál, de nem tudja gondozni a halakat. Éppen ezért nem tudott állatkereskedésben elhelyezkedni, mert ichthyofóbiás. Nem bírja elviselni sem az élő, sem a döglött halat. Talán a testük síkossága, a kiszámíthatatlanságuk zavarja, vagy a pikkelyek? Mindegy mekkora a hal, kirohan a szobából, ha meglátja, megérzi.

Az egész életünket a rettegéséhez igazítottuk. Vízparti nyaralás szóba se jöhetett. Minden nyarat a hegyekben vagy az alföldön töltöttük, de ott sem ment minden simán. Egyszer az erdőben sétáltunk, és teljesen véletlenül kis patakra bukkantunk. Dög meleg volt, a testvérei mezítláb tapicskoltak a vízben. A lányom hosszas rábeszélésre beleugta a vízbe a kezét, hát nem előkerült egy apró halacska? Éppen a keze mellett úszott el, a lányom meg sikítva elrohant az erdőbe. Órákig bolyongott, nem talált vissza az ösvényre. Kifordul önmagából ilyenkor, nehéz visszahozni.

Elég, ha az utca másik oldaláról megérzi a halasbolt szagát. Reszket, dadog, összekuporodik, és sír, mint egy kisbaba. Meglepő, de a vizes borogatás segít. Az arcát befedem vele, és a nedves homályban magára talál.

Emiatt sehol nem akar enni, mi van, ha halat is felszolgálnak? Piac, pláza, nagyobb élelmiszerbolt (különösen karácsony környékén) rémálom velem, nem is járunk ilyen helyekre. Nem bírja elviselni. A szomszéd néni néhány éve becsöngetett karácsony után egy adag maradék halászlével. A lányom nyitott neki ajtót, úgy elsápadt, hogy attól féltünk, megint elájul. A hátára fektettük a földre, a hűtőnek támasztotta a lábát. A legrosszabb, hogy ilyenkor megnémul a réműlettől. Csak tátog, órákig tart, amíg visszanyeri a hangját.

Pedig áldott jó gyerek volt mindig is, kiskora óta biológus akart lenni, céltudatosan készült a pályára. Emlékszem az első kiborulására: akkor derült ki, hogy baj van, nem csak finnyás a gyerek. Hatodikban azzal lepte meg a biológia-tanárnő az osztályt, hogy halat boncoltak biológiaórán. A lányom elájult a terem ajtajában. Iskolaváltás év közben, micsoda macera. Azóta csak növényeket eszik. A zöldborsóval is megbeszéli, amikor belemeríti a kanalat a főzelékbe, hogy most megeszlek, nem baj?

Nyolcadikban osztálykirándulásra mentek a Balatonra. Szerencsére nem volt strandidő. Az osztályfőnöke lelkére kötöttem, hogy nem kell ezzel annyit foglalkozni. A lányom tudja, mi a baja, amit nem kér, azt ne erőltessék. Talán itt követtem el a hibát. Attól félttem, majd hekket akarnak enni, de sokkal rosszabb történt. Valaki az ágyára dobott egy döglött halat. A gyerekek kegyetlenek. Nem bírja elviselni. Másnap hazahoztam. Akkor egy héttig nem szólalt meg.

Sokáig nem talált munkát érettségi után. A szívem szakadt meg érte, hogy ilyen tehetséges gyerek, és nem megy egyetemre. Körbekérdeztük, de minden hazai biológusképzésen van boncolás. Úgy látszik, aki állatokkal akar foglalkozni, annak muszáj. Kerestem neki állatgondozó tanfolyamot, de attól tartottunk, hogy a képzés során előkerülnek a halak. Maradt a protekciós állatozás a menhelyen. Előtte egy ideig antikváriumban dolgozott, de ott is a kezébe került egy horgászati szakkönyv. Csoda, hogy felmondott? Mintha a sors az orra alá akarná dörgölni, hogy mindenhol ott vannak a halak.

A menhelyen azért lehetnének megértőbbek velem... Pedig kitartóan dolgozik, minden áldott nap pontosan érkezik, nem riad vissza a pluszfeladatoktól vagy a piszkos munkától sem. Már-már kínosan ügyel a tisztaságra, itthon is mindent újra elmosogat mások után. Elég idegtépő a szokása, de már elfogadtam. Egyetlen szál kutyaszőr nincs a lakásban, pedig van kint négy keverék juhász. Olyan erőteljesen mos kezét, mintha a saját bőrét is le akarná kaparni. És meg is tenné, van

benne elszántság. A múltkor arra értem haza, hogy kopaszra nyírta a haját, nehogy belemenjenek a bolhák az állatokról.

Sosem tudtam rá haragudni az ilyen húzásai miatt. Vagy legalábbis nem mutattam. Nem tehet róla. De nem könnyű együtt élni vele. Mindig tekintettel kell lenni rá. A férjem húsz éve nem evett harcsapaprikást, pedig az a kedvence. Egy időben titokban eljártam hal-pedikúröztetni, de ma már ezt sem engedhetem meg magamnak. Megérzi valahogy rajtam. Egyetlen halpénzt is észrevenne. Nem bírja elviselni.

Alig mesél a munkájáról, de tudom, hogy mind a 47 menhelyi macskával bizalmas viszonyt ápol. Mindennap megfésüli a bundájukat, pedig ez még ott sem elvárás. Egyszer kapott a menhely több száz szardíniakonzervet egy nagylelkű magánszemélytől. Aznap este éreztem rajta, hogy baj van, megint nem tudott megszólalni. Még dadogni sem. Másnapra összeszedte magát, és elmondta, hogy látta, ahogy kirakodják a szállítmányt az udvarra, aztán a legnagyobb kuvasz házában összekuporodva tért magához. A kutya nyalogatta az arcát. Nem nézték jó szemmel, hogy órákra eltűnt.

Azt hiszem, ez az akváriumos incidens betette a kaput. Reszketve magában beszélt, amikor zárás után rátaláltak, és nem volt hajlandó magyarázatot adni a viselkedésére. Harmincöt guppi sok volt neki. Síkítva elviharzott.

Biztosan épségben előkerül. Tegnap reggel láttam utoljára.

Itthon a kertben az állatokkal érzi jól magát. Mentett állatokat gyűjtött össze innen-onnan, kutya, macska, nyúl is van. A lányom gondolzza őket, csak a nyulat tette külön, a többiek egy rakáson alszanak egy gyerekmatracon. Jobban kötődik hozzájuk, mint a testvéreihez.

De itthon nincs, a menhelyen nincs. Biztosan előkerül. Biztosan előkerül.

Ma reggel hívtak, hogy megtalálták. A Tropicariumban volt. Azt mondta, szembe akart nézni a félelmeivel. Büszke vagyok rá!

